

מקור המאמר בזהר פרשת נח דף סא ע"א
מעלת ארץ ישראל

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וַהֲנִה נִשְׁחָתָה. אֲמַאי
נִשְׁחָתָה. בְּגִין כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת דְּרֻכּוֹ,
כִּמָּה דְאִתְמַר. רַבִּי חֵיִיא פִתַּח קָרָא וְאָמַר (יונה ג) וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדְּרָכָם הֲרָעָה.

תָּא חֵיִי, בְּשַׁעֲתָא דְבְנֵי נִשָּׂא זָכָאן וְנַטְרֵי פְקוּדֵי
דְאֹרֵייתָא, כִּדִּין אַרְעָא אֲתַתְקַפַּת, וְכָל חֵידוֹ
אֲשַׁתְּכַחַת בֵּה. מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְשִׁכְנִיתָא שְׂרִיא עַל
אַרְעָא. וְכִדִּין כִּלְאָ עֲלָאִי וְתַתְאִי בְּחֻדָּה. וְכִדִּין בְּנֵי
נִשָּׂא מְחַבְּלָן אֲרַחֲיִיהוּ וְלֹא נַטְרֵי פְקוּדֵי אֹרֵייתָא
וְחֻטְאָן קַמִּי מְאִרְיָהוּן, וְכִדִּין כִּבְיָכּוּל דְחֵיִין לָהּ
לְשִׁכְנִיתָא מַעְלָמָא וְאֲשַׁתְּאֲרַת אַרְעָא מְחַבְּלָא. דִּהָא
שִׁכְנִיתָא אֲתִדְחִיָּא וְלֹא שְׂרִיא עֲלָהּ וְכִדִּין אֲתַחְבַּלַת.
מָאִי טַעְמָא אֲתַחְבַּלַת. בְּגִין דְשְׂרִיא רוּחָא אַחְרָא עֲלָהּ
דְמְחַבְּלָא עֲלָמָא. וְעַל דָּא אֲמַרִּין דְיִשְׂרָאֵל יִתְבִּי עוּז
לְאֱלֹהִים דְמְקוּיָמִין עֲלָמָא. אֱלֹהִים דָּא שִׁכְנִיתָא.

וְאִם חַס וְשָׁלוֹם אִי יִשְׂרָאֵל יִשְׁתַּכְּחוּ חֵיִיבִין מַה
כְּתִיב, (תהלים ו) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים וְגו'.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וַהֲנִה
נִשְׁחָתָה. לָמָּה נִשְׁחָתָה? מִשּׁוּם
כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת
דְּרֻכּוֹ, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. רַבִּי חֵיִיא
פִתַּח פְּסוּק וְאָמַר, (יונה ג) וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ
מִדְּרָכָם הֲרָעָה.

בֵּא רְאֵה, בְּשַׁעֲה שְׁבִנֵי אָדָם
זוֹכִים וְשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת
הַתּוֹרָה, אִזּוּ הָאָרֶץ מִתְחַזְּקַת
וְנִמְצָאָת בֵּה כָּל הַשְּׂמֻחָה. מַה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה עַל הָאָרֶץ. וְאִזּוּ הַכֹּל,
עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, בְּחֻדָּה.
וְכִשְׁבִּנֵי אָדָם מִשְׁחִיתִים
דְּרַכְיָהֶם וְלֹא שׁוֹמְרִים אֶת
מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְחוֹטְאִים לְפָנֵי
רַבּוֹנָם, אִזּוּ כִּבְיָכּוּל דּוֹחִים אֶת
הַשְּׂכִינָה מִהָעוֹלָם, וְנִשְׁאֲרַת
הָאָרֶץ מִשְׁחָתָה, שֶׁהֲרִי
הַשְּׂכִינָה גִדְּחָתָה וְלֹא שׁוֹרָה
עֲלֶיהָ, וְאִזּוּ הִיא נִשְׁחָתָה. מַה
הַטַּעַם נִשְׁחָתָה? מִשּׁוּם
שֶׁשׁוֹרָה רוּחַ אַחְרַת עֲלֶיהָ.

שְׂמֻחַבְּלַת אֶת הָעוֹלָם. וְעַל זֶה אוֹמְרִים, שֶׁיִּשְׂרָאֵל נוֹתְנִים עוּז לְאֱלֹהִים שֶׁמַּעֲמִידִים אֶת הָעוֹלָם.
אֱלֹהִים זֶה שְׂכִינָה.

וְאִם חַס וְשָׁלוֹם אִם יִשְׂרָאֵל יִמְצָאוּ רְשָׁעִים, מַה כְּתוּב? (תהלים ו) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים וְגו',

משום דרשת הכינו לפעמי. כפף נפשי בסבת חמס ושנאת חנם. פרו לפני שוחה וגו' פגוונא דדור המבול, כמו שבדור המבול, שמשום החמס שהיה ביניהם, היתה ביניהם שנאה ואיבה.

יכול אף בארץ ישראל כן? והרי שנינו שארץ ישראל לא שורה עליה רוח אחרת ולא ממנה אחר חוץ מהקדוש ברוך הוא בלבדו. בא ראה שארץ ישראל כן היא שלא שורה עליה ממנה ולא שליח אחר פרט לקדוש-ברוך-הוא לבדו, אבל שעה אחת שורה עליה להשחית את בני האדם. מנין לנו? מדוד, שכתוב (דברי הימים א כא) וירא דוד את מלאך ה' וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים, ואז נשחתה הארץ.

משום דרשת הכינו לפעמי. כפף נפשי בסבת חמס ושנאת חנם. פרו לפני שוחה וגו' פגוונא דדור המבול דבגין חמס דהות ביניהון הוה ביניהון שנאה ודכבו.

יכול אף בארעא דישראל כן. והא תנינן ארעא דישראל לא שריא עליה רוחא אחרא ולא ממנא אחרא בר קדשא בריך הוא בלחודוי. תא חזי, דארעא דישראל הכי הוא דלא שריא עליה ממנא ולא שליחא אחרא בר קדשא בריך הוא בלחודוי. אבל שעתא חדא שריא עליה לחבלא בני נשא. מנלן מדוד דכתיב, (דברי הימים א כא) וירא דוד את מלאך ה' וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים וכדין אתחבלת ארעא.

אמר רבי אלעזר אפלו בההיא שעתא קדשא בריך הוא הוה. כתיב הכא מלאך ה' וכתיב התם המלאך הגואל אותי. (בראשית מח)

אמר רבי אלעזר, אפלו באותה שעה הקדוש ברוך הוא היה. כתוב כאן מלאך ה', וכתוב שם (בראשית מח) המלאך הגואל אתי.

ספר אור הזהר (עמוד 80)
 - פרק א ענף א' -
 מעלת אמירת הזהר והתקונים אפלו בלי הבנה
 (יח) רבי פנחס מקאריץ זצ"ל פוסק: מלמד צריך שילמד זהר, להמשיך נשמה אמתית לתלמידים
 רבי פנחס מקאריץ זצ"ל אמר: מלמד צריך שילמד זהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויכל להמשיך נשמה לתלמידים. פי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.
 [אמר המעתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים].
 (תכס הרזים)